

A Magyar Köztársaság Nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Makra Virginia ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek a dr. Baán Károly ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen határozat megsemmisítése iránt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 2007. február 8. napján kelt 10.P.21.534/2006/7. sorszámú ítélete ellen a felperes részéről 8. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az alperes fegyelmi bizottsága az F.B.5-3/2004. szám alatt hozott, 2004. szeptember 4-én kelt fegyelmi határozatában a felperest 2004. szeptember 4-től 2006. március 4-ig az egyesület vízterületén mindennemű horgászattól eltiltotta. A másodfokú fegyelmi bizottság a II.F.B.1-1/2004. számú határozatával 2004. október 2-án az elsőfokú fegyelmi bizottság határozatát helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás alapján a felperes 2005. március 31-ig a 2005. évi tagdíjat nem fizette be, azt 2005. november 17-én a fegyelmi bizottság elnökének adta fel postán, amely tagdíjat a bizottság elnöke visszaküldte. A felperes 2006. március 4-én lejárt büntetését követően a 2006. évi tagdíjat a tógazdánál kísérelte meg megfizetni, amely sikerrel nem járt.

Az egyesület a 2006. november 19-én kelt 1/2006. szám alatti határozattal az alperest a tagok sorából - a 2005 és 2006. évre vonatkozó tagdíj fizetésének elmaradására hivatkozással - törölte.

Az első fokon eljáró megyei bíróság a felperes kereseti kérelmét elutasította, arra hivatkozással, hogy az alperesi fegyelmi bizottság határozata sem az egyesületi jogról szóló törvénybe, sem az egyesület alapszabályába nem ütközik, ezért nem törvénysértő.

Az elsőfokú bíróság határozatával szemben felperes nyújtott be fellebbezést, melyben a jogszabálysértő határozat megváltoztatását, a tagsági viszonyának helyreállítását, valamint az alperesnek perköltségben történő marasztalását kérte.

A felperes visszautalt a fegyelmi bizottság korábbi I.F.B. 5-3/2004. számú elsőfokú, majd a fegyelmi bizottság II.F.B.1-1/2004. számú másodfokú határozataira, amely álláspontja szerint törvénysértő volt az eljárások lefolytatásától a határozathozatalig. Ezekkel szemben kizárólag azért nem fordult bírósághoz, mivel a másodfokú határozat olyan tájékoztatást adott, mely szerint további jogorvoslatra lehetőség nincs.

Hivatkozik arra is, hogy a fegyelmi büntetés lejártát követően az egyesület tavánál 2006. március 8. napján ki akarta fizetni a tagdíjat a tógazdának, aki azt közölte vele, hogy „az elnök utasítására csak akkor lehet elfogadni a tagdíjat, ha írásbeli nyilatkozatot ad arra vonatkozóan, hogy az egyesület ellen semmi nemű jogi eljárást nem kezdeményez.” Ezt követően felperesi jogi képviselő felszólította az egyesület elnökét, hogy a törvénysértő eljárást szüntessék meg, és tegyék lehetővé a tagdíj befizetését, amely felszólítás nem vezetett eredményre.

Felperes álláspontja szerint alapkövetelmény a polgári jogviszonyok körében, hogy a mulasztó felet fel kell szólítani az elmulasztott kötelezettségének teljesítésére, az esetleges mulasztásának jogkövetkezményeire majd ennek kézhezvételét követően történt mulasztás esetén lehet azt szankcionálni.

A fellebbezéssel szemben alperes fellebbezési ellenkérelmet nyújtott be, melyben kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperesnek a másodfokú bíróság előtt felmerült perköltségekben történő marasztalását.

A fellebbezés nem alapos.

A megyei bíróság helyesen állapította meg a tényállást, és abból helyes jogi következtetések levonása után hozta meg az ítéleti döntését, amelyet ezért az ítélőtábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a Pp. 254. § (3) bekezdésére figyelemmel - a Pp. 257. §-a alapján eljárva - annak helyes indokaira figyelemmel helybenhagyott.

A másodfokú bíróság a fellebbezéssel kapcsolatosan az alábbi megállapításokat teszi:

Az elsőfokú eljárás iratanyagából egyértelműen kiderül, hogy felperes régóta tagja az alperesi társadalmi szervezetnek, annak alapszabályát ismeri, és a tagdíjfizetési

kötelezettségre vonatkozó - minden tárgyév március 31-i - határidő számára ismert volt. A felperes személyes meghallgatása során nem vitatta, hogy 2005. évre a tagdíjfizetési kötelezettségének nem tett eleget, és a 2006. évre vonatkozó fizetési kötelezettségét sem az egyesület pénztárában próbálta teljesíteni.

Az egyesület tagjai az alapszabály 1/G. pontja értelmében a belépési szándékukat az egyesület alapszabályában foglaltak elfogadásával, a belépési nyilatkozat kitöltésével kell hogy bejelentsék. Ez azt jelenti, hogy a tagnak az alapszabályt a belépése előtt ismernie kell és az abban foglaltakat magára nézve kötelezőnek kell tekintenie.

Az egyesülési jogról szóló 1989.évi II. törvény 9.§ c) pontja értelmében a társadalmi szervezet tagja köteles eleget tenni az alapszabályban meghatározott kötelezettségeinek.

A tagsági viszony megszűnésére az alapszabály 4/c.) pontja kimondja, hogy azt a tagot, aki tárgyévi tagdíjjal vagy egyéb díjakkal hátralékban van, és tartozását tárgyév március 31-ig nem egyenlíti ki, a vezetőség a tagok sorából törli.

Az egyesület alapszabálya pontosan és egyértelműen rendelkezik a tagdíjfizetés elmulasztásának jogkövetkezményeiről, nevezetesen, hogy a vezetőség köteles olyan tartalmú határozatot hozni, mellyel a tagok sorából a mulasztót törli. Az alperesi alapszabály nem írja elő, hogy a törlési határozat meghozatalát megelőzően a mulasztó tagot a fizetésre előzetesen fel kellene szólítani.

Az egyesület demokratikus működésének elvét és a tag jogait is sértené az, ha a tagdíj meg nem fizetése automatikusan a jogviszony megszűnését eredményezné. Ebben az esetben azonban arról van szó, hogy a fegyelmi bizottság első- és másodfokon is megvizsgálta a 2005-2006 évre vonatkozó tagdíjfizetési kötelezettség teljesítését és ezek után jutott arra a megállapításra, hogy az alapszabály 4/c.) pontja értelmében a tag kizárása indokolt.

A felperesi fellebbezés sikertelen volt, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság a felperest a másodfokú eljárásban felmerült költségeinek viselésére köteles. Az alperesnek a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel, ezért erről rendelkezni nem kellett.

P é c s, 2007. október 1.

Dr. Juhász László s.k. a tanács elnöke, Dr. Fekete Bálint s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Ildikó s.k. bíró

